

NOC Z PÁTKU NA PONDĚLÍ

Řeknu vám popravdě, zařvu z plnejch plic,
že nejhorší je ticho, co ječí jak sto opic,
ticho s vocasem kysanýho zelí,
noc z pátku na pondělí.

Řeknu vám popravdě, nebudu lhát:
ticho se táhne jak ostnatej drát,
si ještě naleju a počkám, až se vyprdelí
noc z pátku na pondělí.

Řeknu vám popravdě, že nevím nic,
a ještě to ticho, co ječí víc a víc
a venku nesvítá a je to divný celý,
ta noc z pátku na pondělí.

Řeknu vám popravdě, co mi není fuk:
že hledal jsem duši a našel bublifuk –
kdo do ní fouká, kdo tomu velí,
v noci z pátku na pondělí?

Řeknu vám popravdě, co se bude dít:
za prázdný flašky koupím si byt,
někde vysoko, až u nebe, kam nedostřelí
noc z pátku na pondělí.

- - -

V koutě sedí holka, zlomila si nehet,
to, jak se prala, aby mohla ven,
až vyplivu jedy a vykašlu dehet,
puďu se jí zeptat, jak vypadá den,
novej, krásnej, slunečnej, všední den.

- - -